

॥ शिवकृत-रामस्तुतिः ॥

श्री-महादेव उवाच

नमोऽस्तु रामाय सशक्तिकाय
नीलोत्पलश्यामलकोमलाय।
किरीटहाराङ्गदभूषणाय
सिंहासनस्थाय महाप्रभाय ॥ ५१ ॥

त्वमादिमध्यान्तविहीन एकः
सृजस्यवस्यत्सि च लोकजातम्।
स्वमायया तेन न लिप्यसे त्वं
यत्स्वे सुखेऽजस्त्रतोऽनवद्यः ॥ ५२ ॥

लीलां विधत्से गुणसंवृतस्त्वं
प्रपन्नभक्तानुविधानहेतोः ।
नानावतारैः सुरमानुषाद्यैः
प्रतीयसे ज्ञानिभिरेव नित्यम् ॥ ५३ ॥

स्वांशेन लोकं सकलं विधाय तं
बिभर्षि च त्वं तदधः फणीश्वरः।
उपर्यधो भान्वनिलोडुपौषधि-
प्रवर्षरूपोऽवसि नैकधा जगत् ॥ ५४ ॥

त्वमिह देहभृतां शिखिरूपः
पचसि भुक्तमशेषमजस्रम्।
पवनपञ्चकरूपसहायो
जगदखण्डमनेन बिभर्षि ॥ ५५ ॥

चन्द्रसूर्यशिखिमध्यगतं यत्
तेज ईश चिदशेषतनूनाम्।
प्राभवत्तनुभृतामिव धैर्यं
शौर्यमायुरखिलं तव सत्त्वम् ॥ ५६ ॥

त्वं विरिञ्चिशिवविष्णुविभेदात्
कालकर्मशशिसूर्यविभागात्।
वादिनां पृथगिवेश विभासि
ब्रह्म निश्चितमनन्यदिहैकम् ॥ ५७ ॥

मत्स्यादिरूपेण यथा त्वमेकः
 श्रुतौ पुराणेषु च लोकसिद्धः।
 तथैव सर्व सदसद्विभाग-
 स्त्वमेव नान्यद्भवतो विभाति ॥ ५८ ॥
 यद्यत्समुत्पन्नमनन्तसृष्टा-
 वुत्पत्स्यते यच्च भवच्च यच्च।
 न दृश्यते स्थावरजङ्गमादौ
 त्वया विनातः परतः परस्त्वम् ॥ ५९ ॥
 तत्त्वं न जानन्ति परात्मनस्ते
 जनाः समस्तास्तव माययातः।
 त्वद्भक्तसेवाऽमलमानसानां
 विभाति तत्त्वं परमेकमैशम् ॥ ६० ॥
 ब्रह्मादयस्ते न विदुः स्वरूपं
 चिदात्मतत्त्वं बहिरर्थभावाः।
 ततो बुधस्त्वामिदमेव रूपं
 भक्त्या भजन्मुक्तिमुपैत्यदुःखः ॥ ६१ ॥
 अहं भवन्नाम गृणन् कृतार्थो
 वसामि काश्यामनिशं भवान्या।
 मुमूर्षमाणस्य विमुक्तयेऽहं
 दिशामि मन्त्रं तव राम नाम ॥ ६२ ॥
 इमं स्तवं नित्यमनन्यभक्त्या
 शृण्वन्ति गायन्ति लिखन्ति ये वै।
 ते सर्वसौख्यं परमं च लब्ध्वा
 भवत्पदं यान्तु भवत्प्रसादात् ॥ ६३ ॥

॥ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकाण्डे पञ्चदशे सर्गे शिवकृत-रामस्तुतिः सम्पूर्णा ॥